

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615010210
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8615010210.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.10.2016 v Prešove, v trestnej veci proti obž. J. X. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/156/2015 zo dňa 24.08.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného J. X., nar. XX.XX.XXXX v X. O., trvale bytom Y., ul. Q. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody

u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 5.6.2015 v čase okolo 19.30 hod. v stave pod vplyvom alkoholu pred vchodom bytovej jednotky č. XXX/X na X. ulici vo Y. príbehol odzadu k J. Y., nar. X.XX.XXXX, ktorú najprv sotil rukami a potom jej podkopol nohy, následkom čoho spadla na zem a tak jej z ruky vytrhol dámsku kabelku čiernej farby s obsahom zväzku kľúčov, preukazu VŠZP a hotovosťou 40,- eur a z miesta činu ušiel,

t e d a

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmich) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/1/2016 zo dňa 21.01.2016, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky

ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť poškodenej J. Y., nar. X.XX.XXXX vo Y., bytom Y., ul. X. XXX/X škodu vo výške 40,- eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obž. J. X. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 5.6.2015 v čase okolo 19.30 hod. v stave pod vplyvom alkoholu pred vchodom bytovej jednotky č. XXX/X na X. ulici vo Y. pribehol odzadu k J. Y., nar. X.XX.XXXX, ktorú najprv sotil rukami a potom jej podkopol nohy, následkom čoho spadla na zem a tak jej z ruky vytrhol dámsku kabelku čiernej farby s obsahom zväzku kľúčov, preukazu VŠZP a hotovosťou 40,- eur a z miesta činu ušiel.

Za to mu podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej J. Y., nar. X.XX.XXXX vo Y., bytom Y., ul. X. XXX/X škodu vo výške 40,- eur.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste trestného rozkazu tunajšieho súdu zo dňa 21.10.2016, sp. zn. 1T/1/2016, kde J. X. bol uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov a na výkon uloženého trestu bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný. V dodatočne predložených písomných dôvodoch vlastným podaním i prostredníctvom svojho obhajcu vytýkal okresnému súdu, že právne kvalifikoval skutok uvedený v obžalobe ako trestný čin lúpeže spáchaný na chránenej osobe, teda na osobe vyššieho veku, hoci z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu si potreboval zabezpečiť finančné prostriedky na ďalší konzum alkoholu a bolo mu v zásade jedno, akým spôsobom a od koho si peniaze zabezpečí a z výpovede poškodenej a svedkov Y. a R. vyplýva jednoznačne, že obžalovaný pristúpil ku poškodenej zozadu, teda nemohol vedieť o osobu akého veku ide a ako sám vo svojej výpovedi konštatoval, registroval len podľa účesu, že ide o ženu. Odvolateľ dodal, že nespájal motiváciu svojho konania s menším odporom, ktorý by bolo možné očakávať vzhľadom k veku poškodenej, pričom v podanom odvolaní svoje konanie oľutoval a poškodenej sa ospravedlnil a nakoľko nebola preukázaná súvislosť motivácie jeho konania a veku poškodenej, navrhol právne kvalifikovať skutok ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Okrem toho obžalovaný namietal zákonnosť znaleckého posudku znalkyň J. X. A. a J. J. N. č. 156/2015, ktoré vyšetrili jeho duševný stav, a na základe ktorého súd ukladal ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, hoci tak podľa jeho názoru nemal urobiť, pretože znalkyne tento znalecký posudok podali skôr ako bolo uznesenie zo dňa 2.10.2015, ktorým v prípravnom konaní boli do konania pribraté ako znalkyne, doručené obžalovanému a jeho obhajcovi a teda skôr, ako nadobudlo právoplatnosť, a s týmto uznesením ako aj so znaleckým posudkom sa obžalovaný a jeho obhajca oboznámili až pri preštudovaní spisu dňa 16.10.2015, nemali možnosť podať proti nemu sťažnosť a namietat osoby znalkyň a vecné dôvody, pričom znalkyne nepracovali s informáciou o deliktuálnej epizóde obžalovaného pod vplyvom alkoholu, následkom ktorej bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici v Michalovciach.

Obžalovaný považoval uložený trest za privysoký a namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ktoré konkrétne okolnosti samé osebe zvyšujú nebezpečnosť konania obžalovaného a aké úvahy viedli súd k záveru o dôvodnosti a opodstatnenosti trestu práve v takejto výške.

V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ho v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po vykonaní prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., lebo rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku čím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a v dôsledku čoho je aj uložený trest neprimeraný.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, keď vypovedal, že kritický večer uvidel poškodenú, nesústredil sa či ide o mladšiu či staršiu osobu, lebo mal vypité, no videl, že poškodená mala v ruke peňaženku a keď vedľa nej prechádzal, tak jej peňaženka spadla na zem, on ju zodvihol a s peňaženkou utekal preč.

Zo spáchania skutku bol však obžalovaný usvedčený výpoveďami troch navzájom nezávislých svedkov, ktorí priebeh skutku videli a zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne obžalovaného usvedčili. Poškodená J. Y. uviedla, že keď išla po chodníku, ktorý vedie k jej bytovke, zozadu bola podkopnutá, spadla na zem a keď na zemi ležala, v pravej ruke držala kabelku, ktorú jej obžalovaný vytrhol z ruky, utekal, na to k nej prišli svedkovia Y. a R., v kabelke mala jednu desať a jednu dvadsať eurovú bankovku a mince za desať eur.

Svedkyňa P. R. uviedla, že zo svojho bytu videla poškodenú, ako išla vedľa bytovky a zbadala obžalovaného, ktorý popred bytovku chodil a akoby na niekoho čakal, potom pribehol k poškodenej, sotil ju, podkopol a poškodená spadla na zem, pričom z ruky jej vytrhol malú kabelku, skôr peňaženku, keď ležala na zemi a utiekol. Zhodne priebeh útoku obžalovaného na poškodenú popísal svedok H. Y., ktorý udalosti videl a rovnako popísal, tak že k poškodenej obžalovaný pribehol zozadu a podkopol ju, keď spadla na chrbát, vytrhol jej z ruky peňaženku a utiekol.

Obžalovaný bol zadržaný a jeho osobná sloboda bola obmedzená dňa 5.6.2015 o 20.20 hod, pričom ako to vyplýva zo zápisu o dychovej skúške vykonanej ešte o 21.37, bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu, lebo mu bolo nameraných 0,81 mg/l alkoholu v dychu.

Krajský súd sa však celkom nestotožnil s právnou kvalifikáciou skutku tak, ako tento kvalifikoval okresný súd.

Nepochybne, a to výpoveďou poškodenej J. Y. ako aj svedkov P. R. a H. Y. bolo preukázané, že obžalovaný použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím naplnil pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa dopustí ten, kto spácha čin uvedený v § 188 ods. 1 Tr. zák. na chránenej osobe.

Za chránenú osobu podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák. je treba považovať osobu staršiu ako šesťdesiat rokov.

Poškodená v čase spáchania skutku bola nepochybne chránenou osobu, pričom jej vek (81rokov) bol celkom zjavný.

Podľa § 139 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie § 139 ods. 1 Tr. zák. sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

Pre to, aby bolo možné považovať skutok za spáchaný na chránenej osobe nestačí len to, že poškodená je chránenou osobou. Podstatné je, aby to páchatel vedel, (že poškodená je osoba vyššieho veku čo v danom prípade krajský súd považuje za zjavné, že to páchatel vedel) avšak zároveň sa vyžaduje, aby túto okolnosť (vyšší vek) páchatel subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného činu voči poškodenej osobe alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.

Výpoveď svedkyne P. R. by mohla nasvedčovať tomu, že obžalovaný sa pohyboval pri bytovke preto, aby si vytipoval obeť, na ktorú by zaútočil s cieľom získať jej majetok.

Z formulácie skutkovej vety napadnutého rozsudku však nijako nevyplýva, že by spáchanie trestného činu bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej. Povedané inak v skutkovej vete rozsudku okresného súdu chýba vyjadrenie, že obžalovaný si poškodenú vytipoval, a v súvislosti s jej vekom predpokladal, že ľahšie prekoná jej odpor a bude úspešnejší v zmocnení sa jej kabelky. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že toto vyjadrenie chýba aj v skutkovej vete obžaloby podanej prokurátorom.

Len konštatovanie, že poškodená sa narodila 02.10.1933, z čoho je nepochybne zrejmé, že má viac ako šesťdesiat rokov, pre vyjadrenie takejto súvislosti nepostačuje. Skutkové okolnosti, tak ako ich súd prvého stupňa ustálil, potom prvostupňovým súdom použitej právnej kvalifikácii nezodpovedajú a súd prvého stupňa teda ustálený skutok nesprávne právne posúdil.

Preto krajský súd uzatvára, že okresný súd pochybil, keď právne kvalifikoval skutok ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a nie ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Toto pochybenie okresného súdu však krajský súd v dôsledku zákazu zmeny rozhodnutia zrušil v neprospech obžalovaného zakotvanej v § 322 ods. 3 Tr. por. napraviť nemôže, keďže nebolo podané odvolanie v neprospech obžalovaného prokurátorom.

Vo vzťahu k výroku o treste vykonal okresný súd dokazovanie oboznámením odpisu registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný už bol odsúdený, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/51/2012 zo dňa 31.7.2012, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/124/2013 zo dňa 26.3.2014 bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody na 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 11.9.2014.

Hoci sa v ďalších šiestich prípadoch už na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený, ani v týchto prípadoch nemožno prehliadnuť, že obžalovaný opakovane, napriek ukladaným trestom prejavil náchylnosť na páchanie najmä majetkovej trestnej činnosti, pričom rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/31/2007 zo dňa 3.11.2007 bolo právoplatne potvrdené, že obžalovaný spáchal zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Pri ukladaní trestu bolo potrebné v prvom rade vychádzať z trestnej sadzby ustanovenej za spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na absenciu odvolania podaného prokurátorom vo výroku o treste v neprospech obžalovaného nebolo možné /§ 322 ods. 3 Tr. por./ napraviť pochybenie okresného súdu, ktoré spočívalo v tom, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Prítom ani z výpovede obžalovaného z prípravného konania, kedy dňa 6.6.2015 využil svoje právo a odmietol vypovedať, ani z jeho výpovede zo dňa 24.9.2015 jednoznačne nevyplýva, že by sa priznal k spáchaniu skutku, keď udával, že po tom, čo poškodenú sotil, tej vypadla peňaženka, ktorú zobral a utekal preč a ani pri svojej výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie dňa 8.6.2015 len oľutoval svoje konanie, no k skutku sa v podstate nevyjadril a ani z inej časti predloženého spisu, nevyplýva, že by napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Na druhej strane aj krajský súd vychádzajúc z odsúdení obžalovaného vo veciach Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/51/2012 a sp. zn. 2T/124/2013 zistil, že prihliadať na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. por. je podložené.

Nakoľko obžalovanému bol ukladaný trest súhrnný za dva trestné činy, z ktorých jeden bol prečinom a jeden zločinom, bolo potrebné aplikovať aj ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. a upraviť trestnú sadzbu vychádzajúc z ustanovenia podľa ustanovenia najprísnejšie trestného činu, v tomto prípade podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. /s trestnou sadzbou od 3 rokov do 8 rokov/, pričom v dôsledku rovnováhy priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností tak dolná hranica zostala na úrovni 3 rokov, hornú hranicu trestnej sadzby bolo treba zvýšiť o jednu tretinu.

Je nutné vytknúť okresnému súdu, že vo výroku o treste síce odkázal na použitie ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. o súhrnnom treste, ale ani len z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, či pri uložení súhrnného trestu postupoval podľa zásad § 41 ods. 1 Tr. zák. alebo podľa prísnejšieho ustanovenia, teda podľa zásad § 41 ods. 2 Tr. zák. Vzhľadom na absenciu odvolania podaného prokurátorom vo výroku o treste v neprospech obžalovaného nemohol krajský súd pochybenie okresného súdu spočívajúce v nepoužití § 41 ods. 2 Tr. zák. napraviť, pretože by to bolo v rozpore so zákazom zmeny napadnutého rozsudku v neprospech obžalovaného /§ 322 ods. 3 Tr. por./, a tak hornú hranicu trestnej sadzby /8 rokov/ nebolo možné zvýšiť o jednu tretinu, teda na úroveň 10 rokov a 8 mesiacov tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Používajúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vychádzajúc z výmery trestnej sadzby od 3 rokov do 8 rokov, prihliadajúc na zákerný spôsob spáchania činu, pohnútku vyplývajúcu zo ziskuchtivosti, okolnosti, že obžalovaný zaútočil na ženu, na spôsobený následok, zistenú priťažujúcu okolnosť, spočívajúcu v recidíve páchatel'a, na súdom prvého stupňa nesprávne a neopodstatnene priznanú poľahčujúcu okolnosť, ktorú nebolo možné vylúčiť kvôli absencii odvolania, ktoré by bolo podané v neprospech obžalovaného a na osobu obžalovaného, jeho neusporiadané pomery a relatívne nepriaznivú prognózu jeho nápravy vyplývajúcu z jeho nedávnej trestnej minulosti, dospel krajský súd k záveru, že primeraným trestom na nápravu obžalovaného, tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie bude súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého, vzhľadom na splnenie zákonných podmienok bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k výroku o súhrnnom treste okresný súd správne rozhodol, keď zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/1/2016 zo dňa 21.01.2016, ktorý bol obžalovanému doručený až po spáchaní predmetného zločinu, a to dňa 5.2.2016, a ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, no opomenul dodať, že v súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Tr. zák. je aj výrok, že toto zrušenie sa vzťahuje aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Preto krajský súd uvedené pochybenie okresného súdu napravil.

Vo vzťahu k namietanému výroku o ochrannom liečení na rozdiel od dôvodov odvolania nepovažuje krajský súd za zásadné pochybenie okresného súdu, že prihliadal na znalecký posudok, ktorého zákonnosť obžalovaný v podanom odvolaní namieta odkazujúc na to, že v súvislosti s jeho podaním v prípravnom konaní bolo porušené právo obžalovaného sa v sťažnosti vyjadriť k vecným dôvodom a k osobám znalkýň.

V prvom rade z predloženého spisu nevyplýva, že by obžalovaný alebo jeho obhajca využili právo podať sťažnosť či namietať osoby znalkýň a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 29.6.2016 navyše vyplýva, že predmetný znalecký posudok bol ako dôkaz vykonaný jeho prečítaním s predchádzajúcim súhlasom obžalovaného a prokurátora za prítomnosti obhajcu obžalovaného a uvedené strany trestného konania nemali k podanému znaleckému posudku žiadne pripomienky.

Možno teda uzavrieť, že podaním znaleckého posudku pred právoplatnosťou uznesenia o pribratí znalkýň, ktoré ho podali, bolo porušené právo na obhajobu /ktorého súčasťou je aj právo na lehotu na podanie sťažnosti/ ale toto právo nebolo porušené závažným spôsobom, nespôsobuje nepoužiteľnosť

predmetného znaleckého posudku, vrátane odporúčania znalkýň uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd formálne nesprávne použil v napadnutom rozsudku odkaz na ustanovenie § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., hoci z dokazovania, na ktoré v odôvodnení odkazuje, vyplýva, že správnym bol odkaz na ustanovenie § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., lebo obžalovaný spáchal predmetný zločin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním a nie preto, lebo by išlo o trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatela by bolo možné dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať.

Vo výroku o náhrade škody naproti tomu krajský súd nezistil žiaden dôvod na zmenu v prospech obžalovaného, a nakoľko tento výrok je zákonný, zakladá sa na správnych skutkových a právnych úvahách, tak krajský súd rozhodol totožne ako okresný súd.

Na základe vyššie uvedeného potom krajský súd napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, § 322 ods. 3 Tr. por. v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.